

Nem lesz Krúdy Gyula-utca a Kecse-utcából

Hat évvel ezelőtt halt meg Krúdy Gyula, a nagy magyar író. A budaiak magukénak érzik az elhunyt író, utcát szeretnének elnevezni róla. A III. kerületi Kecse-utca lakói nevében Splény János azt a kérelmet terjesztette a Fővárosi Közmunkák Tanácsa elé, hogy utcájukat Krúdy Gyuláról nevezzék el. A Közmunkatanács azonban elutasította a kérelmet azzal a megindokolással, hogy Krúdy Gyula halála óta még nem telt el a nemrégiben megszabott tíz esztendő várakozási idő.

Krúdy Gyula időtálló értékét a magyar irodalomban a Közmunkatanács tízévi vesztégzárának letelte előtt, sőt még Krúdynak életében végképpen megállapította az irodalomtörténet, az egész magyar olvasóközönség. A Közmunkatanács is tudhatja, hogy például annak a Tabánnak, amelynek költészete az egész magyar közönségben él s amelyből vendéglők, zenészek és könyvkiadók jósokan megélnék: Krúdy volt a megalkotója, hogy Krúdy Tabánja elmúlhatatlanul megmarad azután is, hogy a Közmunkatanács a Tabán falait lebontatta.

A hon úgynevezett politikai nagyságaival szemben nem volt meg a kellő ellenállóképessége a Közmunkatanácsnak s így történt meg az utóbbi években, hogy politikai szereplőkről alázatosan elnevezett utcákat, amelyeknek sarkaira még föl se szegeztek az új neveket s már a nevek akkor kopottan letűntek, a nagyságokat már a kicsinytől is kisebbnek merte le a gyorsan haladó történelem, az új utcanévet a benne lakók restelkedve viselik.

Ezért vértette magára a Közmunkatanács a tízévi vesztégzár határozatát. A türelmetlen politikus barátaitól védekezve.

Krúdy Gyula azonban az eltemetése óta letelt hat év alatt legalább egy évszázadot lépett a halhatatlanság útján. Nem ő, hanem a hálás nemzet, az olvasóközönség kért neki utca-elnevezést. Az utca kérte a díszet, maga Krúdy várhat: Krúdy alkalmasint túléli a Közmunkatanács legtöbb elnevezését.